జాతి కుక్క

అల్లం శేషగిరిరావ్

రంగారావు విస్కీ పుచ్చుకున్నాడు గొంతులో మంటగా ఉన్నా, కడుపులో వేడి లేస్తున్నా బుఱ మాత్రం కులాసాగా ఉంది బరువుగా నడిచి వెళ్ళి కిటికీ సర్రున లాగి బైటకి చూశాడు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలే అయినా చీకటిగా ఉంది చలిగా ఉంది తేమగాలి రంయ్ రంయ్ మని వీస్తోంది ఆకాశం మీద నల్లటి నీటి మేఘాలు చిక్కగా అల్లుకుంటూ గుడగుడ మంటున్నాయి గాలి వాన వచ్చే వాతావరణం ఉండుండి చిన్న జల్లు కొట్టి ఆగిపోతోంది గాలి మాత్రం ఉధృతంగా ఉంది గాలి ధాటికి తాటి చెట్లు పిరికిగా ఊగిసలాడుతున్నాయి ఏక్షణాన్నయినా ఫటుక్కున విరిగిన దభాలున నేలకి కూలిపోయేటట్టుగా వున్నాయి

బీచి రోడ్డు నిర్మానుష్యంగా ఉంది. సముద్రం అల్లకల్లోలంగా ఉంది అలలు

ఉవ్వెత్తుగా లేచి విరిగి పడుతున్నాయి

రంగారావు మత్తు కళ్ళతో బయట వాతావరణాన్ని చూస్తున్నాడు రోడ్డు మీద కుష్టురోగి కుంటూకుంటూ తిరిగి జల్లుకొట్టే లోపుగా ఎప్పుడైనా తలదాచుకోడానికి పరుగెత్తుతున్నాడు రోడ్డు పొడవునా మేడలు, భవంతులు వాటి క్రింద తల దాచుకోడానికి దరిద్రులకు, అన్నార్తులకు అర్హత లేదు కుష్టురోగి భవంతులకు మధ్యగా ఉన్న పూరి గుడిసెలవైపు పరుగెత్తాడు కనీసం ఎక్కడైనా కూలిపోయిన పూరి గుడిసె పంచలో తలదాచుకోడానికి

భవంతుల మధ్యలో పూరి గుడిసెలు ఉండటం అసహ్యమనిపించింది రంగారావుకి ఆ గాలిలో, ముసురులో తడిసి ముద్దయిపోయి వణుకుతున్న రోగిష్ఠి ముష్టివాళ్ళలా ఉన్నాయి ఆ పాకలు పచ్చటి మేడల వైపు దీనంగా చూస్తున్నాయి ఈ పాడు గుడిసెలు మూలాన వీధి డీసెన్సీ పోయిందని బాధపడ్డాడు గాలి హెచ్చయి వాటిని ఎగరగొట్టేస్తే బాగుండుననిపించింది ఆ పాకల్ని ఇంకా పీకించెయ్యనందుకు మునిసిపాలిటీ వాళ్ళ మీద కోపంకూడా వచ్చింది

ఎక్కడో కుక్క 'బౌ వౌ' మంది రంగారావు అటువైపు చూశాడు బీచిలో కుక్క దేనితోనో చెలగటలాడుతోంది అది ఊర కుక్క దాన్ని చూడగానే రంగారావుకి ఒళ్ళు మండింది అసహ్యంగా ముఖం చిట్లించుకుంటూ సర్రున కిటికీ కర్టను మూసేసి పెళ్ళాన్ని కేకేశాడు

'ఏమిటండీ!''

"రాజా ఎక్కడ?''

ఇంకా ఇంట్లోనే ఉన్నాడనుకుంటున్నారా రెండు గంటలకే కుక్కతో బీచికి షికారెళ్ళాడు' అంటూ చలికి పైట నిండా కప్పుకుంటూ ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది

నీకు మతీ గతీ ఉందా లేదా? ఈ రొజ్జగాలిలో బీచికి వెళ్తుంటే చూస్తూ ఊరుకున్నావా? '

అయ్యో! నేనేం చెయ్యనండి చెప్పి చెప్పి నా నోరు పడిపోయింది ఇప్పుడే వచ్చేస్తానని కుక్కతో బీచికి పరుగెత్తాడు ''

పరుగెత్తుతాడు ! పరుగెత్తుతాడు ముద్దు చేస్తే నెత్తికెక్కి కూర్చుంటున్నాడు వీడికి ఆ కుక్క ఒకటి దొరికింది చూసి చూసి దాన్నొకరోజు కాల్చి పారేస్తాను పీడా విరగడైపోతుంది దాన్ని పట్టుకొని వీడికి చదువూ సంధ్యా తిండీ తిప్పల మీద కూడా ధ్యాస లేకుండా పోతోంది అని చిందులు తొక్కుతూ గదిలో పచారు చెయ్యడం మొదలెట్టాడు

పోనిద్దురూ - మీరు మరిన్నూ చిన్నవాడు కొన్నాళ్ళు పోతే వాడే మానేస్తాడు వాడికి ఆ కుక్కంటే ఎంత ఇష్టమో!'

'ఆదే ఒద్దంటున్నాను ఇరవైనాలుగు గంటలూ ఆ పాడు కుక్కేనా? అసలు నిన్ను అనాలి నిన్నూ దాన్ని వాడు ఏ

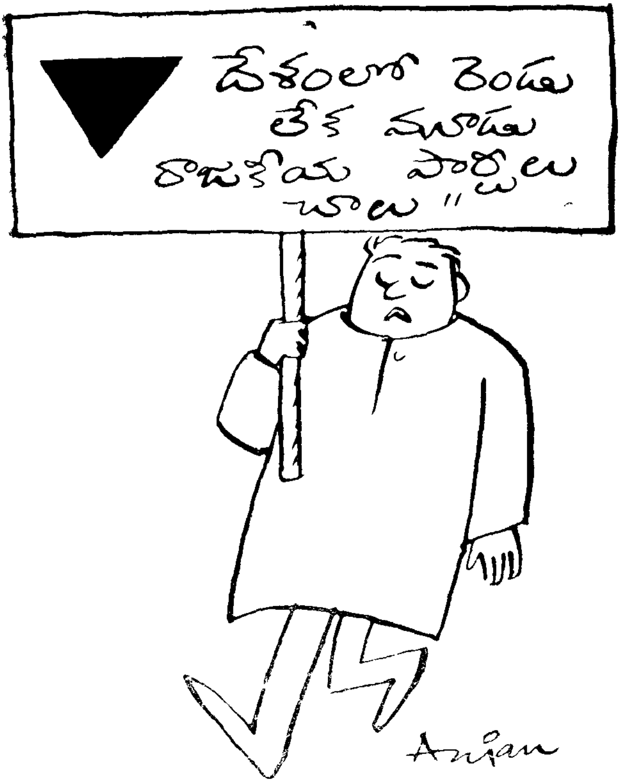

పెంటమీది నుంచి తెచ్చినపుడే అన్నాను అది ఊర కుక్క, దాన్నెక్కడైనా ఒదిలియ్యించమని విన్నావా? ' పోనీ, చిన్నవాడు, చిట్టివాడు, చంటివాడు కుక్క పిల్లతో ఆడుకుంటున్నాడని'' ముద్దు చేశావు ఇప్పుడు అనుభవించు దాన్ని విడిచిపెట్టటంలేదు మంచి కుక్కయితే పోనీ ఫరవాలేదు పాడు ఊర కుక్క చెవులు నిక్కపొడుచుకుంటూ అసహ్యంగా ఛీ! ఛీ! మొన్న తల తీసేసినంత పని అయింది'' అంటూ సోఫాలో చిరాగ్గా కూర్చొని ఎదటి స్టూలు మీద సిగరెట్టు పెట్టి తీసి సిగరెట్టు నోట్లో పెట్టుకొని అగ్గి పెట్టె కొట్టాడు. వెలగలేదు పుల్లని విరిచిపారేసి మరో పుల్ల కొట్టాడు చిరాకుతో వెనక్కి తిప్పి కొట్టాడు, ఎలా వెలుగుతుంధి? 'ఛీ! ఛీ! అంటూ నేల కేసి కొట్టాడు అగ్గిపెట్టెమీద చిరాకు చూపిస్తున్నా అది ఇందైరెక్టుగా తన కొడుకు మీద అసహ్యమనిపిస్తే, అంత

కంటే తన కొడుకు పెంచుతున్న కుక్క మీద కోపం అనిపిస్తే సరోజ గమనించింది.

"ఏం జరిగిందండీ! ఎందుకలా చించుకుపోతున్నారూ?"

"ఏం జరిగిందా? చెప్తాను విను నీ సుపుత్రుడి సంగతి మొన్నకూ క్లబ్బు ప్రెసిడెంటుగారింట్లో పార్టీ జరుతుంటే వీడూ వచ్చాడు. వీడొక్కడేనా? తగుదునమ్మా అని కుక్కని వెంటతీసుకొని మరీ వచ్చాడు, ప్రెసిడెంటుగారు వీడిని వీడి

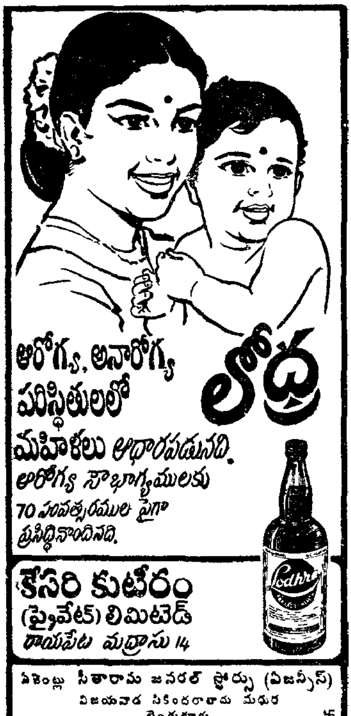

కుక్కని చూసి ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ, ఒక బిస్కతు ముక్క కుక్క మీదకి విసురుతూ ఏంటోయ్! దొరా! ఎక్కడనుంచి తెచ్చావ్ ఈ సీమకుక్కని అని అన్నారు. ఎంత హేళనగా ఉన్నాయనుకొన్నావ్ ఆ ముసి ముసి నవ్వులు దానికి తోడు మిసెస్ రాజారావు కూడా తన ఒళ్లో బొచ్చుకుక్కని నిమురుత్తూ ప్రసిడెంటుగారి విట్టు మీద ఒక్కతే నవ్వు....ఛీ! ఛీ! నా కెంత నామోషీ అనిపించిందో తెలుసా. అంతటితో అయిపోయిందా. ప్రసిడెంటుగాడి మాటలకి మన వాడికి....వేలుడంత లేదు....ఎక్కడలేని పౌరుషం వచ్చేసింది, సర్రున లేచి తింటున్న బిస్కెట్టు ముక్కని కుక్క నోట్లోంచి లాగి అవతలపారేసి బలవంతాన కుక్కని బరబర లాక్కుపోయాడు....ఇది చూసి మరీ నవ్వటం మొదలెట్టారు అక్కడున్న వాళ్ళందరూ. నవ్వుతున్న ప్రెసిడెంటుగారు హఠాత్తుగా అగి పెదాలమీద చిరునవ్వు అంటించుకొని ప్రక్కనున్న నా భుజం తడుతూ "రంగారావ్! మీ వోడు ఎమోషనల్ టైప్ వోయ్" అన్నారు నవ్వుతూ మనవాడు పార్టీనుంచి విసురుగా వెళ్లిపోవటం అతను ఇన్సల్టింగ్‌గా ఫీలయినట్టుంది .... ఆ పార్టీ అవుతున్నంతసేపూ నేను సిగ్గుతో అతనితో సరిగ్గా మాట్లాడలేక పోయాను. అదీ మనవాడి ఘనకార్యం."

"అందుకే గావాలండీ మొన్న సాయం

కాలం వాడి మొహం వాడిపోయుంది ఏవేవో చిరాగ్గా గొణుక్కుంటున్నాడు పీకేం తక్కువే, గతిలేక వాడి పార్టీకి వెళ్ళినట్లు ఇష్టం వచ్చినలాగ మాట్లాడు తున్నాడు వాడి దగ్గర పెద్ద కుక్క ఉందని టెక్కు ఎవడిక్కావాలి వాడి బాబుల్లాంటి బిస్కత్తులు, కేకులూ కొని పెడ్తాన అంటూ కుక్కని నిమురుతూ మిల్కుబ్రెడ్ తినిపించాడండీ''

''అదికాదు సరోజం నువ్వు వాడిని శాస్త్ర భయంలో పెట్టాలి మనది ఇంతో అంతో గొప్ప కుటుంబం కదా! డీసెన్సీ ఉండాలంటావా? ఊరి కుక్కలతోనా వీడికి పావాసం మనం పెంచిన వాటికీ మనం ప్రేమించినవాటికీ మనలాంటి అంతస్తే ఉండాలికదా నేను కూడా అనాధశరణా లయంలో నా పేరన ఇద్దరు తిండిలేని కుర్రాళ్ళకి డబ్బిచ్చి పోషిస్తున్నాను అంత మాత్రాన వాళ్ళని కలేసుకొని నాతో క్లబ్బు లకీ, కార్లలోనూ తిప్పగలనా కావలిస్తే ఆల్సేషియన్. బుల్ టెరియర్ తాంటి కుక్కలని కొనిపెడతానూ, ఈ ఊర కుక్కని విడిచిపెట్టెయ్యి మన్నాను వింటేనా! అదే కావాలంటాడు పోనీ వాలుగు తందామంటే చేతులురావు. ఎలాగ?''

''పోన్లెద్దురూ! మీరు మరిన్నూ వాడే కొన్నాళ్లు పోతే మానేస్తాడు మీరు మాత్రం చిన్నప్పుడు రోజుకొక కుక్క పిల్లని తెచ్చేవాణ్ణని చెప్పలేదేంటి! మీలాగే వాడున్నూ బాబు పోలిక.

'అయితే మాత్రం నేను తెచ్చినవి ఇలాంటి కంతిరీకుక్కలా? బ్లడ్ హౌండ్ పెనీస్ డాష్ ''

'ఎదైనా కుక్క కుక్కేకదా! పాపం వాడికి జాకీ అంటే పంచప్రాణాలు. దానికి కూడా వాడంటే ఎంత ఇదో వాడు బడి నుండి వచ్చేదాకా గుమ్మంలో వాడికోసం కాచుకు కూర్చుంటుంది వాడు చేత్తో ఇచ్చే దాకా పంచభక్ష్య పరమాన్నాలైనా ముట్టదు వాడు రోజూ ఈమధ్య దానికి బిస్కట్లుకొని మేపుతున్నాడండోయ్'' అది చాలా తెలివి గలదనిన్నీ శనివారం నీచు ముట్టదనీ. మిగతా ఊరకుక్కలాంటిది కాదనిన్నీ ''మన వంట మనిషితో అప్పుడప్పుడు లెక్చర్లు ఇస్తుంటాడట అది ఇవన్నీ నాతో చెబుతూ ఒకటే నవ్వు'' అంటూ సరోజం కూడా కొడుకుని తలుచుకుంటూ మురిసి పోతూ నవ్వడం మొదలెట్టింది, రంగా రావుకి మెడమీద గుప్పెడు గొంగళి పురు గులు పాకురుతున్నట్టయింది

''చాల్లే కొడుకు ప్రయోజకత్వానికి మురిసిపోతున్నావు ఇదంతా నువ్విచ్చిన అలుసే నాకు రిమ్మెత్తిందంటే దాన్ని కాల్చి పారేస్తాను పీడా విరగడై పోతుంది''

ఇది విన్న సరోజం నవ్వుతున్నల్లా హఠాత్తుగా ఆగిపోయి ''మీకు పుణ్యముం టుంది అలాంటి పనులేవీ చెయ్యగలరు. అసలే వాడు పట్టుదల గలవాడు. గొడవ

చేసి పారేస్తాడు మొన్న ఎంత హంగామా చేశా డనుకున్నారూ మీరు హైదరాబాదు వెళ్ళిన రోజున మళ్ళీ వాడిని ఏమైనా అనగలరు నా మీద ఒట్టు చెప్ప కూడదనే అనుకున్నాను నా పాడునోరు జారిపోయింది

ఏమిటో సుపుత్రుడి ఘనకార్యం చెప్పు ఒట్లూ సత్యాలూ దేనికి?

ఆ రోజు రాజా ఇంకా బడినుంచి రాలేదు జాకీ కట్టు విడిపోయి వీధిలో తిరుగుతుంటే ఇదేదో బేవార్సు కుక్కని మునిసిపాలిటీ కుక్కల బండివాడు దాన్ని ఉరేసి బండిలో పడేసుకొని తీసుకు పోయాడు బడి నుంచి వస్తున్న మనవాడికి కుక్కలబండి ఎదురైంది తమాషా చూద్దామని బండిలోకి తొంగి చూశాడట ఇంకేముంది ఒక్కసారి కొండ విరిగి మీద పడినంత పనయింది కుక్కల మధ్యలో నిస్సహాయంగా బిత్తరిచూపుల్తో జాకీ రాజాని చూసి కుయ్‌మని ఎడవటం మొదలెట్టింది చిందులుతొక్కుతూపుస్త కాలసంచీ రోడ్డుమీద పారేసి బండికి అడ్డంగా వెళ్ళి దాన్ని ఆపుచేస్తూ బండి వాడిని నోటి కొచ్చినట్లు తిడుతూ నా కుక్కని ఒదిలేస్తావా లేదా అంటూ చేతి కందిన రాళ్ళతో బండిమీద ధన్ ధన్‌మని కొట్టడం మొదలెట్టాడంట జనం మూగి పోయారు దాంట్లో తెలిసిన వాళ్లెవరో రాజా మన అబ్బాయి దేననిన్నీ ఆకుక్క మనదేననిన్నీ చెబితే అప్పటికే సగం చచ్చిపోయిన బండివాడు కుక్కనీ, రాజానీ దండాలుపెడుతూ అగ్గిబరాటా లాంటి కుర్రాడు బాబోయ్ అంటూ కుక్కని ఒదిలేశాడట ఇంటికి వచ్చే టప్పుడు వాటి వాలకం చూస్తే నాకే భయం వేసింది కళ్ళు చింతగింజల్లా ఉన్నాయి ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసి పోయి రోడ్డు ధూళితో ఎర్రగా ఉంది

అమ్మో! లంజకొడుకు మరి కాస్త ఆలస్యం చేసుంటే నాన్నగారి రివాల్వరు తీసి కెళ్లి షూట్ చేసి జాకీని విడిపించేసుందును ! అంటూ పెదాలమీద జారుకున్న చెమటని మోచేత్తో తుడుచుకుంటుంటే నాకు చెడ్డ భయం వేసింది సుమండీ

ఇది వినేసరికి రంగారావుకి కూడా చిరుచెమటెక్కాయి

ఊహూ! నా రివాల్వరు తీయాలని కూడా కోరిక గలిగిందీ ఇంత వరకూ వచ్చిందీ వ్యవహారం ఊ ఎలాగ? అని కళ్లు మూసుకొని సోఫాలో సాలోచనగా చారగిలబడ్డాడు

బయట గాలి రయ్ రయ్ మని తెరలు తెరలుగా వీస్తోంది

• • •

సముద్రం ఘోష పెడుతోంది కెరటాలు తీరాన నల్లటి గుట్టల్ని ఢీ కొంటూ నురగలు గ్రక్కుతూ ఎగిరిపడుతున్నాయి

బీచిలో చలి ఒణికించేస్తోంది

రాజా ఒడ్డున ఇసుకలో నడుస్తున్నాడు సూదిముక్కు బూట్లు తడి ఇసకలో

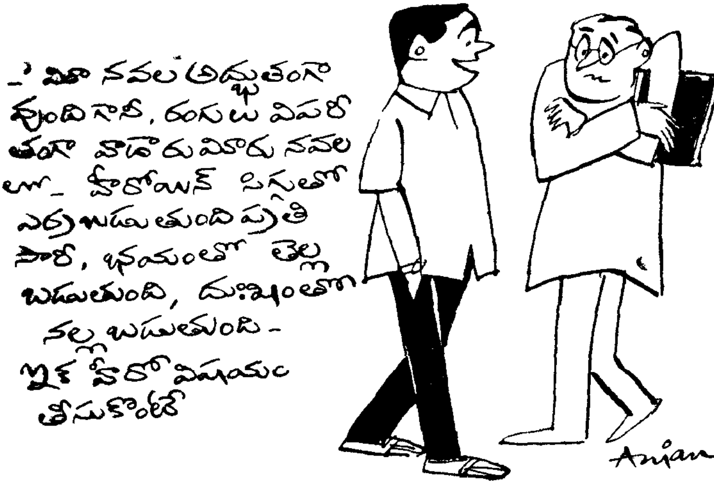

కసుక్కు కసుక్కు మంటున్నాయి ఊడుండి ఆగి గాలికి ముఖం చిట్లించుకొంటూ చుట్టు ప్రక్కల చూస్తున్నాడు నల్లటి ఆకాశం, నల్లటి మబ్బులు, నల్లటి కొండరాళ్ళు, కెరటాల తెల్లటి నురగలు దూరంగా మసగ్గా కనిపించే కొండలు సూదుల్లా పొడుస్తున్న చలిగాలి భేష్! బాగుం దను కున్నాడు నిర్జనంగా ఉంది తనూ, తన జాకీ, జాకీ రాజా వెంట నడుస్తోంది, జాకీ బక్కగా ఉంది చెవులు అందవికారంగా ఒకటి నిక్కబొడుచుకొని మరొకటి సగం వాలి ఉన్నాయి ఎండిపోయిన తెలగపిండి లాంటి అసహ్యమైన రంగు గుండె మీద చెదిరిపోయిన తెల్లటి మచ్చ. అసలు పిస లైన కత్తిలేని ఊరకుక్క

రాజాకి ఏదో ''కౌబోయ్'' ఇంగ్లీషు సినిమా జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ హీరోకి కూడా తనకి లాగే కుక్క ఉంది రెండు జేబుల్లో పిస్తోళ్ళున్నాయి కేవలం కుక్క సహాయంతో దొంగల ముఠాని తరిమి తరిమి కొట్టాడు గొప్ప సీను థ్రిల్లింగ్ ఎడ్వెంచర్ కమాన్ జాకీ

జాకీ! దూరంగా నత్త గుల్లల్ని వాసన చూస్తున్న జాకీ ఉరకలేసుకుంటూ వస్తోంది దాని అడుగుల జాడలు తడి ఇసకలో తీర్చి దిద్దినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. హుర్రే సర్! సర్! విషిల్సు కమాన్

భౌభౌ .

“రాళ్ళబండల వెనకాల దొంగలు పొంచి ఉన్నారు హుర్! జాగ్రత్త!.!

ప్ప దోన్ట్ కేర్.. అమాంతంగా ఏడడుగులు పెరిగిపోయాడు, ఎర్రటి కంద గడ్డలాంటి జిడ్డు కారుతున్న దొర మొహం....పిల్లి కళ్లు, ఇనపకొక్కాల

బూట్లు . జేగురు రంగు జాత్తు హిప్ పాకెట్సులో రివాల్వర్లు టోపీ సర్దుకుంటూ నెమ్మదిగా అడుగులో అడుగు వేసికొంటూ నడుస్తున్నారు

ఢం ఢం ఢం భయంకరమైన ఇంగ్లిషు మ్యూజిక్కు బోయ్! బోయ్ లంగరువేసిన స్టీమరు అరుస్తోంది సముద్రం మధ్యలో. రాళ్ళ వెనకాలనుంచి ఒక చెయ్యి లేచింది క్లిక్! క్లిక్! చేతిలో ఆరుగుళ్ళ పిస్తోలు మన హీరో వైపు తిరుగుతోంది బౌ బౌ బౌ జాకీ! డామిట్ కీప్ క్వయిట్ చెయ్యిగురికోసం వెతుకుతోంది హీరో నవ్వుకున్నాడు పెదాలు కదుపుతున్నాడు . జేబులో నించి సిగరెట్టు .. అగ్గిపెట్టె . లేదు బేక్ పోకెట్టు అంతే! టిష్యూ .. టిష్యూ టిష్యూ హిప్ పోకెట్ లోనించి తీసిన రివాల్వర్లు నిప్పులు కక్కుతున్నాయి . టిష్యూ .. టిష్యూ ..టిష్యూ . దొంగలురాయి వెనకాల్నించి కాలుస్తున్నారు పల్టీలు మొగ్గలు దొర్లడం టిష్యూ. .టిష్యూ

టిష్యూ టిష్యూ టిష్యూ కాలుస్తునే గుళ్ళవర్షంనుంచి తప్పించుకొంటూ మొసలిలా పాకురుకుంటూ పడవ ప్రక్కన నక్కిపోయాడు .. ఉండంసి టిష్యూ .. దొంగలు టిష్యూ . ఇసక రేగిపోతోంది బౌ బౌ బౌ శ్! నోరు నొక్కి జాకీని ఒళ్లోకి లాక్కొన్నాడు నిశ్శబ్దం అంతా నిశ్శబ్దం... హీరో ఎక్కడున్నాడో దొంగలికి తెలియటంలేదు... మందుగుండు వాసన నిశ్శబ్దం ట్లాట్ ట్లాట్ ట్లాట్ ట్లాట్ వాట్ ? గుర్రాలు ట్లాట్ ట్లాట్ డెక్కల చప్పుడు మైగాడ్! ఆదనపు దొంగల గుంపుగుర్రాల మీద వస్తున్నారు దగ్గరౌతోంది ట్లాట్, ట్లాట్ ట్లాట్ ఛెళ్ ఛెళ్ కంచీ దెబ్బలు హీ హ్హీ హ్హీ గుర్రాల సకిలింపులు టక్ టక్ . టక్ . గాలించేస్తున్నారు అబ్బ! కుక్కతో తొక్కేసుందురో వేరీజ్ దిడెవిల్? తాగి వాడివా అడిగాడు సమ్ వేర్ హియర్ కి బాస్ పెర్చ్ ఒక దున్నపోతు కొం రాయిమీద నిల్చొని ఎడమచేత్తో పొ రాసుకుంటూ చీకటితో వెతుకుతున్నాడు కుడి చేతిలో పెద్ద తుపాకీ హీరో క పించడంలేదు కసికొద్దీ గుర్రాల్ని భె ఛెళ్లుమని బాదేస్తూ దౌడాయిస్తున్నారు గుర్రాల డెక్కల క్రింద ఎర్రటి ధూళి రే తోంది రైట్ ఏక్షను సమయ చూశాడు పడవమీద రెండు పిస్తోళ్లు ఆడించాడు... ఓకే! టిష్యూ కొం రాయిమీద దున్నపోతు దొర్లిపొయ్యాడు సముద్రంలో పడి గిలగిల కొట్టుకుం న్నాడు వాడి నెత్తుర్ని కెరటాలు ఒడ్డు చిమ్ముతున్నాయి ఎక్కడనుంచి ఈ దెబ్బల ఎజెంటు? .. కనిపించటంలేదు.. హడలిపోతున్నారు స్కార్లెట్ పిం ర్నల్ టిష్యూ టిష్యూ . టిష్యూ . ఒకరు. ఇద్దరు . ముగ్గురు గుర్రా మీదీ నుంచి దొర్లిపోతున్నారు

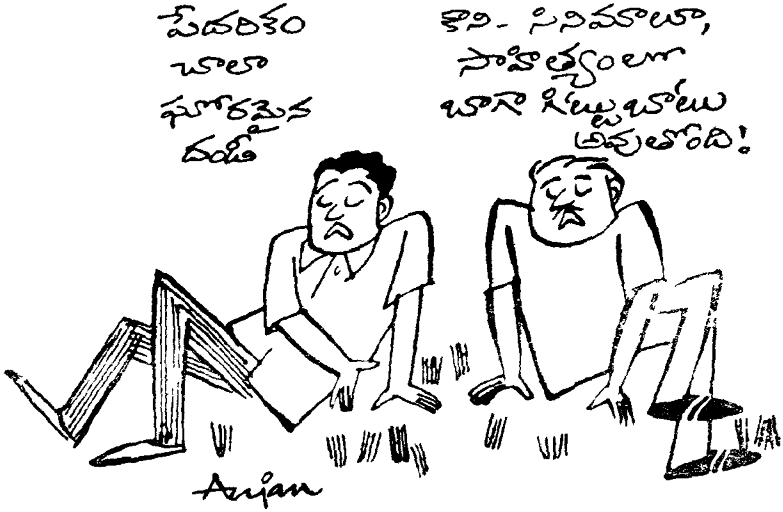

టిష్యూ.. ...హి హ్హి హ్హీ .. ..గుర్రం గుండెల్లోనించి దూసుకు పోయింది. గభీమని కూలిపోయి దబదబ తన్నుకుంటోంది. దానిక్రింద ఒకడు అప్పడంలా కసుక్కుమని అణిగిపోయాడు. వాడి నెత్తురు ఇసకలో ఇంకుతోంది. టిష్యూ మిస్ అయిపోయివది, మిగిలిన ఒక్కడూ "మైగాడ్! టఫ్గై" అంటూ అదే దౌడు.. తువ కీ కాల్పులకి జడిసిపోయి గుర్రాలు తోక లెత్తుకుంటూ వెర్రిగా సకిఽస్తూ గజిబిజిగా పరుగెత్తుతున్నాయి. వాటిని జాకీ బౌ బౌ మని వెంట తరుముతోంది. చచ్చిన దొంగల శవాల్ని కసితీరా కొరికేస్తోంది. హీరో పడవ ప్రక్కనుంచి లేచి పిస్తోళ్ళు జేబులో పెట్టుకొంటూ విజయగర్వంతో రణభూమిని కలయ చూశాడు. చచ్చిన దొంగల శవాలు ... ఇంకా ప్రాణంతో తన్నుకుంటున్న గుర్రం నెత్తురు .. బ్లడ్ ... విజయం తనూ తన కుక్క జాకీ హీరో. కంగ్రాచ్యులేషన్స్ జాకీ . గొప్పసీను . థ్రిల్లింగ్ .. ఎడ్వంచర్ ...హుర్రే' పన్నెండేళ్ళు నిండిన రాజా ఆనందంతో రెచ్చిపోయి గెంతుతున్నాడు.

ఈ ఏషనంతా నిజమనుకొని జాకీ బౌ బౌ మంటూ పరుగులెత్తుతోంది. రాజా నటనని చూపి నిజంగా తన యజమానిని శత్రువు లెవరైనా హాని చెయ్యాలని చూస్తున్నారేమోనని వాళ్ళకోసం అరుచుకుంటూ వెళుతోంది. అది గమనించిన రాజా ఆనందంతో మురిసి పోయాడు. పూర్ రాజా అంతా నిజమనుకొంటోంది. ఎంత మంచి కుక్క. ఎంత విశ్వాసం గల కుక్క. ఎంత గొప్పకుక్క. అమాం

తంగా ఎత్తేసుకొని ముద్దులాడాడు. ఒళ్లో పడుకోబెట్టుకొని దాని ఒంటిమీద ఇసక దులిపాడు. దాని చెవిలో వేలాడుతున్న కొఱుసుని తీసి నలిపి పారేస్తుంటే బాధగా జాకీ "కంయ్‌క్క్" మని అరిచింది "ఫరవాలేదే" అని బుజ్జగిస్తూ ఒళ్ళంతా నిమురుతున్నాడు తల్లి ఒడిలో పిల్లాడి లాగ రాజా ఒడిలో ముడుచుకొని గారాం చేస్తోంది "షేక్‌హాండ్" యివ్వమన్నట్లు రాజా గుండెలమీద కాలుతో తీకుతోంది రాజా గుడ్! గుడ్! అంటూ షేక్‌హాండు చేస్తున్నాడు. మొహమంతా నాకేస్తోంది దాని నాలుక గరుకుగా, ముక్కు చల్లగా గిలిగింతలు పెడుతోంటే మైమరచి పోతున్నాడు.

హఠాత్తుగా ఆ సమయంలో పార్టీలో ప్రెసిడెంటు జ్ఞాపకం వచ్చాడు మీసాల లోనించి వాడినవ్వు తలుచుకుంటే రాజాకి కోపంతో ముఖం ఎర్రబారింది. "ఏంటోయ్ రాజా! ఎక్కడ సంపాదించావ్ ఈ సీమ కుక్కని—" ఎంత హేళనగా ఉంది. అందరిలోనూ తనని అవమానించాడు. పరాభవించాడు ఊరకుక్కని కదూ? అవును! నిజంగా తనది ఊరకుక్కే అయితే మాత్రం దానికేం తక్కువని దానికికూడా సీమ కుక్కలాగే నాలుగు కాళ్లూ ఒక నోరూ ఉంది సీమ కుక్కకి రెండు నోర్లు ఉన్నాయా? ఎనిమిది కాళ్ళు న్నాయ్యా? దొరల దేశంలో కుక్కని ఈ దేశంలో సీమకుక్కంటారు. మరి తన జాకీని కూడా ఏ లండనులోనో పెడ్తే అక్కడ యదికూడా సీమకుక్క కాదేమిటి? ఎప్పుడైనా వీలుపడితే తన జాకీని ఉస్కో పెట్టించి ప్రెసిడెంటుగార్ని కరిపించేద్దా మనుకున్నాడు అప్పుడు తెలిసొస్తుంది ఊరకుక్క తడాఖా వాడి దగ్గర అల్సేషి యన్ కుక్క ఉందని పొగరు ఎవడిక్కా వాలి ఆది అరుస్తే నూతిలోనుంచి అరు స్తున్నట్లుంది పొడుగా ఎప్పుడూ నాలిక బయటికి చాచుకొని ఒగరుస్తూంటుంది ఛీ! అది దగ్గర కొస్తేనే గమ్మికింపు ఇంట్లో ఉన్నంతసేపే దాని డాబు బయట కొస్తే తోక ముడుచుకుంటుంది అది అసలు కుక్కా అని? పెద్ద నక్కలా ఉంటుంది అబ్బా! దానిక్కూడా ఎంత పొగరని! ఒకసారి కారులోనుంచి తన జాకీ పైపు చూసి అరిచింది అది పెద్దదని దాని డాబు ప్రెసిడెంటుగాడి కుక్కనని దాని పోజు దాని ఒంటినిండా కండ లున్నాయని గర్వం జాకీకికూడా మంచి తిండి పెడితే దాని బాబులాంటి కండ లొస్తాయి ఎటొచ్చి దానికి మంచి తిండి పెడతానంటే నాన్న ఒప్పుకోడు. నాన్న కూడా తన కుక్కని "ఊరకుక్క" అని చీదరించుకుంటుంటాడు. అయినా నాన్నకి తెలీకుండా అమ్మ దగ్గర డబ్బు లడిగి జాకీకి బ్రెడ్లు, కేకులు, బిస్కత్తులు తిని పిస్తున్నాడు రోజూ తను తీసుకుంటున్న టానిక్కు ఒక్కొక్క చెంచాడు పడు తున్నాడు. గాని కండలు పెరగడంలేదు.

స్కూల్లో విల్సన్‌గారు చెప్పారు గొడ్డు మాంసం పెట్టలని ఎలాగైనా గొడ్డు మాంసం తినిపించాలి జాకీకి కండలు పెరగాలి. అది పెద్దదవాలి గుర్రం అంత అవాలి. అప్పుడు ప్రెసి డెం టు గాడి కుక్కతో పోట్లాటకి పట్టుకెళ్ళాలి, అసలు ప్రెసిడెంటుగాడి కుక్కని ఏదైనా లారీ తొక్కేస్తే బాగుణ్ణు

నాన్నకి కూడా జాకీఅంటే అయిష్టమే ఎందుకు చెప్మా? దాన్ని ఏదో నెపంతో బూటుకాళ్ళతో తంతాడు. దానిక్కూడా సబ్బురాపి స్నానం చేయిస్తే కస్సుమంటాడు, అది ఊరకుక్క అట అది పెంటలమీద ఉండాల్సిందేగానీ గొప్పోళ్ళ ఇళ్ళల్లో ఉండటానికి అర్హత లేదంటాడు. మరి నాన్నగారంటే జాకీకి ఎంత ఇష్టమో! అతని కాళ్ళ మధ్యలో దూరి ఆడుకోబోతుంది ఎగిరి గుండెలమీద ఆప్యాయంగా ఎగబ్రాకాలని చూస్తుంది, నాన్న సంతోషించడు సరికదా కొట్టి కొట్టి చంపేసినంత పని చేస్తాడు అయినా నాన్న అదో రకం మనిషి. పని మనుసులతోనూ, పేద వాళ్ళతోను సరిగ్గా మాట్లాడడు. వాళ్ళవైపు గొంగళిపురుగులను చూసినట్టు చూస్తాడు. మాటాడవలసొస్తే అమడ దూరాన్నుంచే మాట్లాడుతాడు. తన జాకీని చూసినట్లే వాళ్ళకికూడా చూస్తాడు, జాకీలాగ వాళ్ళు కూడా నాన్న దృష్టిలో ఊరుమనుషులేనేమో? మరి అతను లండనులో పుట్టాడా? కాదు గదా! అలా అయితే అతనుకూడా "ఊరుమని"షే కదా! కారుల్లో వచ్చిన వాళ్ళని, సూటుల్లో వచ్చినవాళ్ళని కౌగలించుకుంటాడు. మినిష్టరు వస్తే అతని వెంట కుక్కలాగ తిరుగుతాడు. జాకీ మాత్రం తనవెంట తిరగడానికి ఒప్పుకోదు ఏమిటో! తనతండ్రి మనస్తత్వం రాజా పసిహృదయానికి అంతు పట్టడం లేదు,

ఒకటి మాత్రం నిశ్చయించుకున్నాడు ఏది ఏమైనా జాకీని మాత్రం విడిచిపెట్టేది లేదు. అది తన ప్రాణం. దానికింకా బ్రెడ్లు, బిస్కత్తులు, టానిక్కులు మేపాలి. గొడ్డుమాంసం పెట్టాలి సర్కసులో కుక్కల్లాగ లెక్కలు చేయించాలి. పోలీసు కుక్కల్లాగ దొంగల్ని పసిగట్టే తర్ఫీదు ఇవ్వాలి. అడుక్కో ఉన్న జాతికుక్కల్తో పోట్లాడించి చిత్తుచెయ్యించాలి ప్రత్యేకించి ప్రెసిడెంటుగాడి కుక్కతో మిసెస్ రాజారావు మీద గూడా కించిత్ కోపంఉంది. అదికూడా ప్రెసిడెంటుగాడితో కలిసి నవ్వింది. గార పళ్ళది.దానికుక్క మహా పెద్దకుక్కలాగ. ఎప్పుడూ అడాళ్ళ అద్దాల్లో పడుకొనే ఆడారి కుక్క దానిని అసలు ఏ పిల్లయినా ఇట్టే చంపెయ్యగలదు, తన కుక్కదాకా ఎందుకూ?

ఒళ్ళో గారాం చేస్తున్న జాకీ లేచి ఒక్క కుదుపు కుదిపి రాజాని కదిలించుకొని బౌ బౌ మని పరుగెత్తింది. ఆ కుదుపుతో రాజా పెల్లికిలా పడిపోయాడు. నీటి ఒడ్డున కాకులు కావు

కావు మనీ ఎగురుతున్నాయి. వాటిని పట్టుకునేందుకు జాకీ ఎగురుతూ బౌ బౌ మని అరుస్తోంది, వెంటాడుతోంది వెల్లకితలా పడిపోయిన రాజా ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఆనందంతో దొర్లుతూ "కేచ్ జాకీ కేచ్" అని అరచాడు. కాకులు విసుగెత్తి పోయి దూరంగా తాటిచెట్లవైపు ఎగిరిపోయాయి. జాకీ డిస్పేపాయింటింగ్‌గా ఒగరస్తూ, తన ఓటమికి సిగ్గుపడుతూ తోకాడించుకొని ఇసకలో పొర్లుతున్న రాజా దగ్గరికి వచ్చింది. "కమాన్! కమాన్! పిచ్చి ముండా కాకులు దొరుకుతాయటె!" అని

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్‌సాల్
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
OOI-337/1 TO

జాకీని మీదికి లాగుకున్నాడు. జాకీకి మం ముద్దు ఎక్కువైపోయింది. బౌ బౌ మని రాజా మీదికి దూకుతూ బట్టల్ని నోటితో లాగుతూ విదిలించడం మొదలెట్టింది. రాజా ఉండుండి ఒక్కొక్క తోపు తోస్తున్నాడు దబాలున వెనక్కి పడి పోతోంది. తిరిగి కలబడిపోతోంది. రాజా దొర్లుతూ అటూ ఇటూ తప్పించుకుంటున్నాడు. కరవబోయేటట్లు నటిస్తూ కోపంగా మొరుగుతూ మీదికి ఒచ్చేది. రాజా కొంపన్లా ఎడమచెయ్యి గాని నోట్లో పెట్టి అణిచేస్తూ, కుడిచేత్తో పొట్టమీద డిస్కూ! డిస్కూ! మని ముద్దుగా గుద్దుతున్నాడు. ఒకళ్ళమీద ఒకళ్ళు పడి దొర్లుతున్నారు. అరుపులు నవ్వులు కేకలతో మైమరచి పోతున్నారు. అలా పట్టు పరుపమీద పెరిగిన రాజా, పెంటకుప్పల్లో పుట్టిన ఊర కుక్కని కౌగిలించుకొని దొర్లుతుంటే ప్రేమకి, స్నేహానికి అంతస్తులతో నిమిత్తం లేదని అనిపించకమానదు

సంజెచీకట్లు మెల్ల మెల్లగా అల్లుకుంటున్నాయి, యారాడకొండ మీద డేంజర్ లైటు వెలిగింది, ఎర్రగా బ్లింకుతోంది. ఆకాశంమీద మేఘాలు మరింత చిక్కబడుతున్నాయి. సముద్రంలో కెరటాలు ఆకలిగొన్న రాక్షసుడిలా ఉధృతంగా లేస్తున్నాయి. భయంకరమైన తుఫాను రావచ్చు. రంగారావు కోరిక ప్రకారం పూరిగుడిసెలు ఎగిరిపోనూవచ్చు, కష్టరోగి తలదాచుకోడానికి చోటు దొరక్క

చలిలో కొయ్యబారి చచ్చిపోనూవచ్చు—

చెలగాటంలో రాజా జేబులో దాచు కొన్న బంతి త్రుళ్ళిపోయి ఇసకలో పరు గెత్తిం జాకీ దానిని వెంబడించి చిటి కలో నోట కరచుకొని తెచ్చి పడేసింది. "శభాష్!" అని వీపుమీద చరుస్తూ లేచి తిరిగి బంతి విసిరాడు. జాకీ దాన్ని గాం లోనే పట్టుకోబోయి మిస్ అయిపోయింది బం౦ ఒడ్డున కొండరాయికి ఢీకొని తుప్పున ఎగిరి సముద్రంలో పడిపోయింది. బాణంలా సముద్రంలోకి దూకింది జాకీ కెరటాల్లో మునకలేస్తూ బంతిని పట్టు కుంది తడిసి ముద్దయిపోయి ఒణుకుతూ బంతిని తెచ్చి రాజా పాదాల దగ్గర పడేసింది "అయ్యో! అయ్యో! చలిలో ఒణికిపోతున్నావ్ ముండా పద పద పోదాం చీకటి పడిపోతూం౦" అంటూ బంతిని తీసి చేతిలో ఎగరేసుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు రాజా జాకీకి ఇంకా సా దా తీరలేదు సముద్రం నీటిలో తడిపి గజ గజ లాడిపోతున్నా ఇంకా సరదాగానే ఉంది ఇంకా ఆడుకోవాలనే ఉంది రాజా కాళ్ళకి అడ్డంపడుతూ కుంయ్ కుంయ్ మని మారాం చేస్తూ ముందుకు నడవ నీయకుండా అడ్డంవస్తోంది గుండెల మీదికి ఎగబ్రాకుతూ ముందరి కాళ్ళతో రాజాని బకురుతోంది "అబ్బా! నీకు బంతిని చూస్తే మతిపోతుంది. చీకటి పడి పోయిం . నిన్నూ నన్నూకూడా నాన్న ఛీరేస్తాడు ' అని సముదాయించడం మొద లెట్టాడు జాకి పట్టు విడువలేదు. "మరి కాస్సేపు ఆడుకుందాం రాజా' అన్నట్లు దీనంగా రాజా కళ్ళల్లోకి చూసింది అలా చూస్తుంటే రాజాకి కనికరం వేసింది. "సరే కానీ!" బంతిని సూటిగా సముద్రం లోకి విసిరాడు ఇలా బంతి౦ విసిరాడో లేదో అలా సముద్రంలోకి దభాలున దూకి బంతితో తిరిగి వచ్చేసింది

'శభాష్! భలే రైట్'' అంటూ చప్పట్లు చరిచాడు.

తిరిగి విసరబోతూ చేతికి గరుకుగా తగిలేత్తే బంతిని పరీక్షగా చూశాడు బంతి మీద కుక్క పంటిగాట్లు పడున్నాయి. వాటిలోనించి గాలి బుడగలు సుంయ్ సుంయ్ మని ఉబుకుతూ చిట్లుతున్నాయి. తన కుక్క పంటిగాట్లు అంత గట్టిగా పడి నందుకు ఉప్పొంగిపోయాడు బంతిని నొక్కుతుంటే సర్ సర్ మని నీరు పిచ్చి కారీ కొట్టినట్లు మొహంమీద తుళ్లుతోంది 'ఎం పట్టురా బాబూ! రబ్బరు బంతి లాంటిదే కన్నాలు పడిపోయింది రేపు పోట్లాటలో ప్రెసిడెంటుగాడి కుక్క ఏ మాత్రం, అమాంతంగా దాని తల కొరికి పారేస్తుంది జాకీ కావాలి అది చావాలి'' ప్రెసిడెంటు వాడికుక్క జ్ఞాపకం వచ్చేసరి కల్లా అంతవరకు అణగారినకోపం,క్రోధం ఒక్క వూపున సముద్రంలోని కెరటాల్లా పెర్రితలలెత్తాయి రక్తం మరిగిపోతోంది. పట్టరాని ఆవేశంలో పళ్ళు బిగబట్టి చేతిలో బంతిని అప్రయత్నంగా కసిగా పిసికాడు

రంయ్‌మని నీరు ముఖాన్ని చిమ్మింది.

'ఇలానే దాని నెత్తురు చిమ్మాలి నెత్తురు మడుగులో గిలగిల తన్నుకు చావాలి'' అంటూ నోటిమీదికి జారుతున్న ఉప్పు నీటిని నాలికలో చప్పరిస్తూ కసిగా తిరిగి బంతిని సముద్రంలోకి విసిరాడు

''కాచ్ జాకీ కాచ్ ''

జాకీ తెచ్చేసింది

'గుడ్! గుడ్! వన్స్‌మోర్! కేచ్'' అంటూ రెట్టింపు జోరులో విసిరాడు

మరింత స్పీడగా తెచ్చింది

కసితో, కోపంతో, క్రోధంతో, ఈర్ష్యతో ఊగిసలాడిపోతూ, ఒళ్ళు మరచి పోయి బంతిని సముద్రంలోకి విసురుతూనే వున్నాడు జాకీ తెస్తూనే వుంది ఇద్దరూ అలిసిపోయి ఒగురుస్తున్నారు

చీకటి ఎక్కువోతోంది కెరటాలు మసగ చీకటిలో మరింత భయంకరంగా కనిపిస్తున్నాయి, కొండ మీద డేంజరు లైటు మరింత ఎర్రగా కనిపిస్తోంది రాజా జాకీ తెల్లతెల్లటి ఇసక మీద నల్లటి నీడల్లా పరుగెత్తుతున్నాడు

రాజా బలంపూర్తిగా బంతిని విసిరాడు,

గాలిలా వెంబడించింది జాకీ,

రివ్వున నల్లటి సముద్రం నీటిలోకి చొచ్చుకు పోయిన బంతి మసక చీకటిలో జాకీకి కనిపించలేదు హఠాత్తుగా ఆగి పోయింది బంతి ఎటుపోయిందో తెలియక తటపటాయిస్తూ నీటి అంచులు దగ్గర వెతుకుతోంది. జాకీ గ్రేడ్ తినేసింది, బంతి తేలేకపోయింది. ఓడిపోయింది.

''షేమ్! షేమ్! బంతిని తేలేకపోయావ్ షేమ్ షేమ్'' అంటూ కేరింతలు కొడుతూ గెంతుతున్నాడు రాజా

బంతి జాడ తెలియని జాకీ కుంయ్ కుంయ్‌మని అరుస్తూ చిరాగ్గా కాళ్ళతో బురదని తవ్వేస్తోంది

''షేమ్! షేమ్! వాట్ జాకీ, రేపు ప్రెసిడెంటుగాడి కుక్కతో పోట్లాటలో ఇలాగే డీసీటయిపోతావా ఎమిటి? ఊ! క్విక్! క్విక్ షేమ్! షేమ్'' అని అరుస్తూ ఎగతాళిగా కవ్విస్తున్నాడు.

జాకీ నిజంగానే షేమ్ ఫీలయ్యింది. అది విడిచిపెట్టుందా?....సప్త సముద్రాల్లో ఎక్కడ దాక్కొని ఉన్నా బంతిని లాక్కొని రాదూ! రెండడుగులు వెనక్కి వేసింది. ఒలాన్న యావత్తూ కేంద్రీకరించుకొని గభాలున నీటిలోకి డైవ్ చేసింది

షేమ్! షేమ్ షేమ్ '' అంటూ ఇంకా గెంతుతున్నాడు రాజా.

పెద్ద కెరటం ఏనుగెత్తు ప్రమాణంలో రేచి భళ్ళున సుడుం విరుగుతూ తిరిగి పోయింది

కుంయ్ - కుంయ్ ' రెండే అరుపులు.

అవి జాకీ అరుపులు,

అవి అరుపులు కావు ఆక్రందనలు - ఏడారి మధ్యలోనో, నడి సముద్రంలోనో నిస్సహాయంగా అరిచినట్లున్నాయి,

నవ్వుతున్న రాజా హఠాత్తుగాగతుక్కు

కుని ఆగిపోయాడు.

ఒడ్డున విరిగిన కెరటం జంయ్‌మని పెద్ద చప్పుడు చేసురుంటూ వెక్కి తన పని అయిపోయినట్లుగా వెళ్ళిపోయింది.

రాజా మతిపోయినవాడిలా నీటి ఒడ్డుకి పరుగెత్తాడు. 'జాకీ' అని పిలిచాడు

"కమాన్ జాకీ! కమాన్! జాకీ కమాన్. జాకీ" అని అరుస్తున్నాడు ఆ పిలుపులు అనుమానంగా వున్నాయి పిలుపు విని పరుగెత్తుకొని వచ్చినట్లు బంతి సంయ్‌మని సముద్రంలోనించి కొట్టుకొచ్చి రాజా పాదాలకి రంయ్‌మని రాసుకుంటూ పోయింది.

జాకీ మాత్రం రాలేదు

"జాకీ జాకీ వెళిపోదాంరా జాకీ - చీకటి పడిపోతోంది" అని పిలుస్తున్నాడు గొంతుకు రుద్ధమౌతోంది

జాకీ రావటం లేదు

కెరటాలు వస్తున్నాయి. తిరిగిపోతున్నాయి వాటి నురగలు మెత్తని ఇసకలో సుంయ్ సుంయ్ మని ఇంకిపోతున్నాయి.

ఎంత పిలిచినా జాకీ లేదు.

అర్ధమయింది ఆ పెద్ద కెరటం జాకీని మింగేసింది

ఏపి హృదయం ముక్కలు ముక్కలుగా పగిలిపోయింది. క్షణం క్రితం తను కనిన కలలు చెదిరిపోయాయి. తను నిర్మించుకున్న లక్ష గృహం కాలిపోయింది,

పిచ్చిగా అటూ యిటూ పరుగెత్తుతున్నాడు, దొర్లి దొర్లి ఏడుస్తున్నాడు. జుత్తు పీక్కుంటున్నాడు.

"జాకీ! జాకీ జాకీ రా జాకీ పోదాం."

రాజా వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తుంటే, నిర్జన శ్మశానంలో బిడ్డ శవం మీద పడి ఏడుస్తున్న తల్లి ఆక్రందనలా ఉంది

ఏడుగంటలు కావస్తున్నా ఇంటికి తిరిగి రాని రాజా కోసం ఇంట్లో ఆందోళన పడిపోతున్నారు. సముద్రాన్నీ, చీకటినీ తలచుకుంటుంటే సరోజకి అనుమానం ఎక్కువౌసాగింది. ఆట్లాడుకుంటూ నీళ్ళలోకి వెగాదేమో! 'అయో' అనుకుంది. కొడు

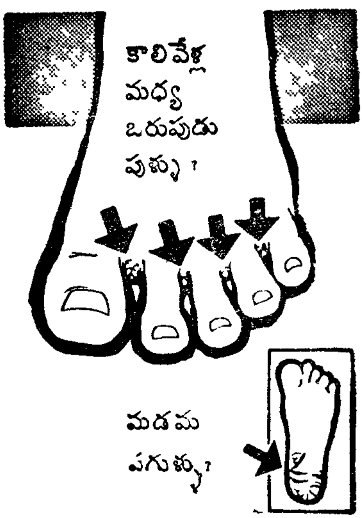

లిచెన్సా
వాడండి
DZ-1613 CR-TG

కుని వెంటనే వెతికి తీసుకు రమ్మనమని నౌకర్లని పంపించింది, వాళ్ళతోపాటు రంగారావు కూడా బయలుదేరాడు. సరోజ ఏడుపు లంకించుకుంది

'ఎందుకు ఏడుపు ఏమయిందని ఆ పాడు ఊరకుక్కతో ఆట్లాడుకుంటూ కూచోనుంటాడు. ఏది ఏమైనాసరే రేపు ఆ కుక్కని కాల్చిపారేస్తాను' అంటూ కోపంలో తలకి మప్లర్ చుట్టుకొంటూ చేతిలో బేటరీలైటు తీసుకొని బయలుదేరాడు.

లైటు వేసుకుంటూ నీలో వెదుతున్నారు ఎక్కడా రాజా కనిపించటం లేదు. రంగారావు కూడా ఆందోళన పడసాగాడు. నౌఖర్లు 'బాజాబాబూ! రాజా బాబూ! అని అన్ని వైపులా నరుగెత్తుకుంటూ పిలుస్తున్నారు. రాజా అలికిడి ఎక్కడాలేదు అలా వెతుకుతుంటే కొద్ది దూరంలో రాజా బంతి కనిపించింది లైటులో, రాజామాత్రం చుట్టుప్రక్కలా ఎక్కడా కనిపించటంలేదు. బంతిని చూడగానే రంగారావు మరింత గాబరా పడిపోయాడు. పిచ్చిగా నౌకర్లను కేకలేస్తున్నాడు. "మొద్దు సన్నాసుల్లారా, అన్ని వైపులా సరిగ్గా వెతకండిరా" అని కసురుతున్నాడు.

అంతకంతకి రంగారావుకి అనుమానం ఎక్కువవుతుంది

"రాజా, రాజా" అని పిలుస్తూ పరుగెత్తటం మొదలు పెట్టాడు, చెమట్లు కక్కుకుంటున్నాడు. మాటి మాటికి సముద్రం మీద లైటు వేస్తున్నాడు.

"రాజా రాజా రాజా "

సముద్ర ఘోష తప్పించి అంతా నిశ్శబ్దం,

సముద్ర వొడ్డున కనిపించిన ప్రతీ రాయిని చూసి రాజా ఏమోనని గతుక్కుమని అనుమానంగా ఆగిపోతూ వాటిమీద పదేపదే లైటువేసి చూస్తున్నాడు— గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటున్నాయి.

లైటు హౌసు కాంతి ఉండండి సముద్రం మీద చీకటిని చీల్చుకొని పరుగెత్తుతోంది

హఠాత్తుగా దూరంగా 'జాకీ" అనే సన్నని కేక వినిపించింది, హోరుగాలి శబ్దంలో కలసిపోతున్న కేక లెక్కడో దూరంగా కొండ లోయల్లోంచి వినవస్తున్నట్టుంది

"జాకీ"

అవును రాజా గొంతే? మామయ్యా!

"రాజా రాజా ఇక్కడున్నాను. ఇలారా' అని మరింత బిగ్గరగా అరిచాడు మనస్సు తేలికపడింది కొడుకు దొరికి పోయాడు

రాజాకి మాత్రంజాకీ దొరకలేదు

"జాకీ! జాకీ జాకీ' అరుపులు

చిగ్గరౌతున్నాయి. రాజా ఏడుస్తున్నట్లు ఆ అరుపులో నష్టంగా తెలుస్తోంది.

"జాకీ....జాకీ....కమాన్ జాకీ.... కమాన్....జాకీ."

"రాజా....రాజా....రాజా....ఇ ది గో ఇక్కడా....లైటు' అంటూ రంగారావు కొడుక్కి ఎదురుగా పరుగెత్తుకు వెళుతున్నాడు.

సముద్రం వైపు చేతులు చాచుకుంటూ ఏడుస్తూ. జాకీని పిలుస్తూ తూలిపోతూ అటునుంచి పరిగెత్తుకొని వస్తున్నాడు రాజా.

తండ్రీ కొడుకుల అరుపులు ఆ నిర్జన సముద్ర తీరంలో ఖంగు ఖంగు మంటున్నాయి.

రాజాని చూడగానే రంగారావు చచ్చిపోయిన కొడుకు బ్రతికి వచ్చినట్టుగా సంబరపడిపోతూ ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోతూ 'రాజా! రాజా!' అని కొడుకుని పరుగెత్తుకెళ్ళి కౌగలించుకున్నాడు తండ్రిని చూడగానే రాజా ఒక్కసారి బావురుమన్నాడు, ఏదో చెప్పబోయాడు. మాట సరిగ్గా పెగలటం లేదు. ఏడుపులో కలిసిపోతోంది. "నాన్నా....నాన్నే....జాకీని.. కెరటం....కెరటం మింగేసింది" అని అన గలిగాడు. చేతులూ కాళ్ళూ నేల మీద హిస్టిరిక్‌గా కొట్టుకుంటూ ఏడుస్తున్నాడు. గుప్పెళ్ళలో ఇసక తీస్తూ సముద్రం వైపు కోపంగా విసురుతున్నాడు. రాజానిఓదార్చ లేక పోతున్నారు. కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడుస్తున్నాడు. బలవంతాన పట్టుకొనిపమ దాయిస్తూ నడిపిస్తుంటే గింజుకుంటూ విదిలించుకొని సముద్రం వైపు పరుగెత్తుతున్నాడు. ఏలాగయితేనేం అతి కష్టంమీద ఇంటికి చేర్చారు.

కుక్కతో ఆటకి వెళ్ళిన రాజా ఒంటరిగా యింటికి తిరిగొచ్చాడు.

తను పెంచుకుంటున్న పూరకుక్క చచ్చిపోయింది. పెద్ద భారం నెత్తిమీద నుంచి దిగినట్లు తేలిక ఫీలయ్యాడు రంగారావు. పోనీ! తన ప్రమేయం లేకుండా దానంతట అదే చచ్చింది. ఈసారి తన కొడుక్కి మంచి జాతికుక్కని—కనీసం అల్సేషియన్‌ని కొనిపెట్టాలని అనుకుంటూ పుత్రాన్వేషణలో అలిసిపోయిన తన శరీరాన్ని, మనస్సునీ మరి రెండు ఎక్స్ట్రా పెగ్గుల విస్కీతో జోకొట్టి పడుకోబెట్టేశాడు.

ఆ రాత్రి జ్వర తీవ్రతలో రాజా సముద్రాన్ని, కెరటాల్ని, ప్రెసిడెంటునీ, వాడి కుక్కనీ బూతులు తిట్టాడు.

* * *

మరుసటి రోజు—

బాగా ప్రొద్దెక్కింది. ఎండ కాస్తోంది. ఆకాశం నిర్మలంగా వుంది. మేఘాలు లేవు. జ్వరంలో లేచి తూలుకుంటూ కిటికీలోంచి సముద్రంవైపు చూశాడు రాజా. సముద్రం మామూలుగా వుంది. నిన్నటి లాగ నల్లగా లేదు. నీలంగా వుంది. సూర్యకిరణాలు ప్రతిఫలిస్తున్నాయి, తన జాకీని

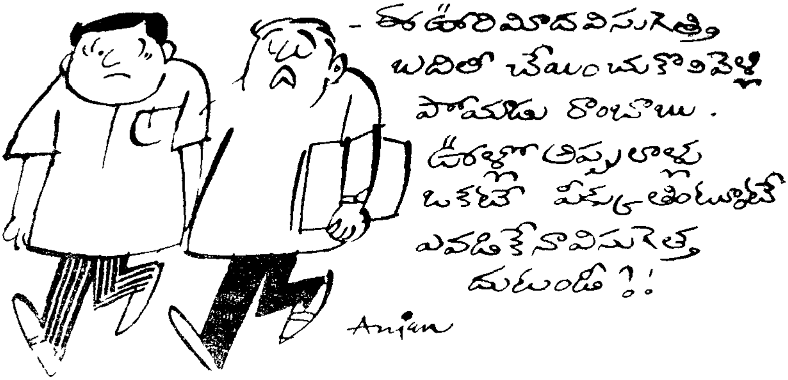

పొట్ట బెట్టుకున్న సముద్రం ఏమీ తెలియని వంగనాచిలా అనిపించింది. సముద్రంమీద పట్టరాని కోపం వచ్చింది. ఉన్నఫాళంగా ఇంకిపోతే బాగుండుననిపించింది

నిన్నటి సంఘటన తలుచుకొంటుంటే తెరలు తెరలుగా దుఃఖం క్రమ్ముకొచ్చింది ఆఖరిసారిగా 'కంయ్ కంయ్'' మని అరిచింది పాపం ఎంత బాధ పడిందో— కళ్ళ వెంట నీరు జల జల రాలింది ఆ అరుపులో 'చిన్న బాబూ నేను వెళిపోతున్నాను. నేను ఊరకుక్కని నా కోసం మీరు నాన్నగారితో తిట్లు తినకండి సెలవ్' అనే భావన రాజా పసి హృదయంలో మెదిలింది.

చేత్తో ముఖం కప్పుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు.

రంగారావు ఓదారుస్తూ ''ఊరుకో రాజా, పోతే పోయింది. ఊర కుక్క, దాని కోసం ఇంతగా ఇదయిపోవాలా? ఈసారి మంచి జాతి కుక్కని బెంగుళూరు నించి తెప్పిస్తానులే. పెంచుకుందాం'' అన్నాడు.

ఈ మాట వినేసరికి రాజా త్రాచు పాములా లేచాడు ''నాకొద్దు నాకు జాతి కుక్కొద్దు నాకు జాకీయే కావాలి ... దాన్ని మీరంతా కలిపి చంపేశారు, నువ్వు ప్రెసిడెంటు, వాడి జాతి కుక్క—మీరు అందరూ మీరు మీరు .మీరు '' అంటూ ఒళ్ళు తెలియని కోపంతో, పళ్ళు బిగబట్టి, పిడికిలి బిగించుకుంటూ దెయ్యం పట్టినట్లు ఊగిపోతూ చేతికందిన ఫ్లవర్ వాజ్‌తో గోడకి అమర్చిన అద్దాన్ని పగల గొట్టేశాడు. అది గళ్లున పగిలిపోయిముక్క ముక్కలై గదంతా తుళ్ళిపోయింది

తరతమాల్లో తేరుకొని తనకున్నంత అహం తన కొడుక్కి వుంది. ఫరవాలేదు పెద్దయితే తన పేరు నిలబెట్టగలడను కుంటూ బయటకు వచ్చేశాడు మిష్టర్ రంగారావు.

సముద్రపొద్దున ఎక్కడో కొట్టు కొచ్చిన కుక్క శవాన్ని పీక్కు తినడానికి రాబందులు గుంపులు గుంపులుగా దిగుతున్నాయి. ●